

LXVIII.

ततः प्रभाते विमले कृतकर्मा नराधिपः ।
 विश्वामित्रं महात्मानमुपायात् सहराघवं ॥ १ ॥
 तमर्चयित्वा धर्मात्मा शास्त्रदृष्टेन कर्मणा ।
 राघवौ च महात्मानौ ततो वाक्यमुवाच ह ॥ २ ॥
 भगवन् स्वागतं तेऽस्तु किं करोमि महातपः ।
 भवानाज्ञापयतु मामाज्ञाप्यो भवतो ह्यहं ॥ ३ ॥
 एवमुक्तस्तु धर्मात्मा जनकेन महात्मना ।
 प्रत्युवाच पुनर्धरि वाक्यं वाक्यविदां वरः ॥ ४ ॥
 पुत्रौ दशरथस्येमौ क्षत्रियौ लोकविश्रुतौ ।
 द्रष्टुकामौ धनुर्दिव्यं यदेतत् त्वयि तिष्ठति ॥ ५ ॥
 एतद्दर्शय भद्रं ते कृतकामौ नृपात्मजौ ।
 दर्शनादस्य धनुषो यथेष्टं तु करिष्यतः ॥ ६ ॥
 इत्युक्तो जनको राजा प्रत्युवाच कृताञ्जलिः ।
 श्रूयतां धनुषस्तत्त्वं यदर्थं मयि तिष्ठति ॥ ७ ॥
 देवरात इति ख्यातो निमेः षष्ठो महीपतिः ।
 न्यासभूतमिदं तस्य धनुर्दत्तं महात्मनः ॥ ८ ॥
 दक्षयज्ञबधे पूर्वं धनुषानेन शङ्करः ।
 विधंस्य त्रिदशान् सर्वानिदं किल तदोक्तवान् ॥ ९ ॥